

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens tildelingsafgørelse vedrørende Fase 2 i den begrænsede udbudsprocedure (reference EuropeAid/138143/DH/SER/AL), som blev meddelt sagsøgerne ved Europa-Kommissionens skrivelse af 6. marts 2017, hvorved de blev oplyst om, at deres bud ikke var blevet valgt, og at kontrakten var blevet tildelt en anden tilbudsgiver, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for fortabt mulighed for at få tildelt en kontrakt for i alt 240 000 EUR (tohundredeogfyrretusinde euro).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne ikkekompenserende erstatning (exemplary damages) på 40 000 EUR (fyrretusinde euro).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål, selv hvis der ikke gives sagsøgerne medhold i søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat EU-retten på området for offentlige udbud, gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet samt bestemmelserne i finansforordningen, idet den ikke samtidigt meddelte sagsøgerne og de øvrige tilbudsgivere tildelingsafgørelsen, og idet den afviste at overholde standstill-perioden. Sagsøgerne har gjort gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den hindrede sagsøgerne i at udøve deres ret til at få prøvet den anfægtede afgørelse ved hjælp af effektive retsmidler.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen få dage inden fristen for afgivelse af tilbud ændrede udbudsbetingelserne ved at tilføje nye betingelser. Europa-Kommissionen tilsidesatte således finansforordningens artikel 112, eftersom ændringerne af udbudsdokumenterne blev foretaget via kontakter under udbudsproceduren og nærmere bestemt ved præciseringer, der blev givet tilbudsgiverne.
3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen anlagde flere åbenbart urigtige skøn, som fremgår af uddragene af den evalueringsrapport, der er fremsendt til sagsøgerne, og at Europa-Kommissionen indførte nye og ukendte kriterier ved vurderingen af buddene.

Sag anlagt den 6. juni 2017 — Aide et Action France mod Kommissionen

(Sag T-357/17)

(2017/C 269/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aide et Action France (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Le Mière)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 6. april 2017 og debetnota nr. 3241607987, modtaget den 8. august 2016, annulleres med de heraf følgende retsvirkninger.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 8 000 EUR til Aide et Action France i henhold til artikel 134 i procesreglementet for Den Europæiske Unions Ret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om sagsøgerens søgsmålsinteresse og søgsmålskompetence, for så vidt som afgørelsen af 6. april 2017 (herefter »den anfægtede afgørelse«) medfører retsvirkninger for sagsøgeren.
2. Andet anbringende om den anfægtede afgørelses utilstrækkelige begrundelse, for så vidt som
 - afgørelsen tilsidesætter artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)
 - afgørelsen ikke indeholder nogen klare og utvetydige faktiske og retlige elementer
 - Kommissionen indskrænker sig til at påberåbe sig kontraktmæssig misligholdelse, uden at anføre nogen kontraktbestemmelser, der gør det muligt at fastslå misligholdelsen, eller fremlægge noget bevis til fastsættelse af størrelsen af det påberåbte tilgodehavende
 - afgørelsen er utilstrækkelig begrundet, også henset til dens kontekst
 - undersøgelserne og sammendraget af de faktiske omstændigheder, udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), har ikke gjort det muligt for sagsøgeren at forstå, hvilke konsekvenser den trufne foranstaltning har for denne.
3. Tredje anbringende om afslaget på aktindsigt i OLAF's endelige rapport, der blev tilsendt Europa-Kommissionen, for så vidt som
 - den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 15, stk. 3, i TEUF, artikel 42 i chartret og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter
 - sagsøgeren burde have haft aktindsigt i OLAF's endelige rapport, da debetnotaen blev udstedt, og afgørelsen om inddrivelse ved modregning truffet, for fuldt ud at kunne udøve sin ret til forsvar
 - Kommissionen burde have overholdt nationale betingelser for aktindsigt i de dokumenter, som en negativ afgørelse er støttet på
 - princippet om fremsendelse af undersøgelsesrapporter og af Kommissionens undersøgelser var blevet fastsat i tilskudsaftalen
 - Kommissionen ville under alle omstændigheder kunne offentliggøre et dokument ved at udelade visse dele.

4. Fjerde anbringende om, at der ikke er noget form for retsgrundlag for den anfægtede afgørelse og følgelig om tilsidesættelse af TEUF, for så vidt som
- den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 209 TEUF og de finansielle gennemførelsesforordninger nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 og nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012
 - den anfægtede afgørelse er ikke baseret på en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling
 - alle de midler, som sagsøgeren har modtaget, er fuldt ud blevet brugt til at gennemføre det program, som de europæiske midler blev tildelt til, i overensstemmelse med artikel 14 i bilag 2 til tilskudsaftalen »Grant Contract«.

Sag anlagt den 14. juni 2017 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-376/17)

(2017/C 269/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Den Polske Republik (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017)2014 final af 4. april 2017 om forlængelse af suspenderingen af de månedlige betalinger til Polen vedrørende støtte til foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger i frugt- og grøntsektoren tildelt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, sammenholdt med indledningen til og litra b), i artikel 41, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 1306/2013⁽¹⁾, idet suspenderingen af de månedlige betalinger blev forlænget på grundlag af urigtige faktiske konstateringer og ved en ukorrekt retlig fortolkning, selv om betingelserne for en suspendering af de månedlige betalinger ikke var opfyldt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af artikel 41, stk. 3, i forordning nr. 1306/2013, idet satsen i forbindelse med suspenderingen af de månedlige betalinger blev fastholdt på et åbenbart urimeligt niveau, når henses til den eventuelle risiko for finansielle tab for EU-budgettet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (EUT 2013, L 347, s. 549).